

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 318/05
24.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије, у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латинковића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Драгана Јоцића, чланова већа, саветника Врховног суда, Драгице Гајић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћено држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона и др, решавајући о жалбама бранилаца оптуженог – адвоката АБ и АВ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Крагујевцу, К. 154/04 од 19. новембра 2004. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог АА, дана 24. маја 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца оптуженог АА и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Окружног суда у Крагујевцу, К. 154/04 од 19. новембра 2004. године.

Образложење

Наведеном пресудом Окружног суда у Крагујевцу, оптужени АА, оглашен је кривим под тачком 1 за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, за које му је утврђена казна затвора пет година и шест месеци, и под тачком 2 за кривично дело неовлашћено набављање и држање ватреног оружја из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији за које му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, па је за дело у стицају осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 29. јула 2004. године, па надаље; оптуженом је применом члана 69. у вези члана 245. став 5. ОКЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то 324,34 грама опојне дроге хероин и једног пиштоља марке Застава модел М-57 калибра 7,62 x 25мм; оптужени је обавезан да суду на име паушала плати 6.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка 3.600,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- бранилац оптуженог АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и одлуке о казни, с`предлогом да се првостепена пресуда укине, предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи у смислу предлога и навода у жалби, са захтевом да оптужени и бранилац буду обавештени о седници већа другостепеног суда;

- бранилац оптуженог АВ, најавио је жалбу, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с`предлогом да ће образложење накнадно доставити у законом прописаном року, се предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи у смислу предлога и навода у жалби, и захтевом да оптужени и бранилац буду обавештени о седници већа другостепеног суда. Како образложење ове жалбе није достављено Врховни суд је, поводом ње испитао побијану пресуду само

у границама члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Републички јавни тужилац Србије поднеском Ктж. број 444/05 од 08. марта 2005. године предложио је да се жалбе бранилаца оптуженог одбију као неосноване, а првостепена пресуда потврди.

Пошто је у свему поступио у смислу члана 375. ЗКП, Врховни суд је одржао седницу већа којој нису присуствовали уредно обавештени Републички јавни тужилац и бранилац оптуженог АБ, а оптужени обавештава суд да му је отказао пуномоћје, па се јавља адвокат АВ, који прилаже пуномоћје, на којој је размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у жалби браниоца оптуженог, адвоката АВ, и наведеног писменог предлога Републичког јавног тужиоца, и датих објашњења оптуженог и његовог браниоца за наводе ове и предлоге из обе жалбе, нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреду кривичног закона на штету оптуженог, на које другостепени суд, поводом жалбе, пази по службеној дужности, а у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП. Изнето се констатује и поводом жалбе браниоца оптуженог АВ, који није у законском року доставио образложење жалбе.

Неосновано се жалбом браниоца оптуженог АБ првостепена пресуда побија због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер по налажењу овога суда првостепена пресуда је јасна и разумљива, и садржи разлоге о свим одлучним чињеницама. У ствари жалбени наводи, по том основу, своде се на оспоравање утврђеног чињеничног стања.

Чињенично стање у односу на кривично дело из члана 245. став 1. ОКЗ, описано под тачком 1 изреке првостепене пресуде, је правилно и потпуно утврђено и исто се не доводи у сумњу жалбеним наводима браниоца оптуженог АБ. Правилно је првостепени суд утврдио да је оптужени у свом стану држао опојну дрогу – хероин. Наиме, оптужени не оспорава да је знао да се у кесици коју је преузео од ББ налази опојна дрога, од које је једну кесицу однео и оставио поред пута, позивајући се при томе на извесног ГГ на лице по чијем је упутству управо поступао и који му је рекао да остави мању количину дроге поред пута.

Међутим, првостепени суд је на основу изведених доказа – исказа саслушаних сведока ДД, ЋЋ и ЕЕ, радника СУП-а несумњиво утврдио да је оптужени на начин и под околностима описаним под тачком 1 изреке првостепене пресуде извршио кривично дело у питању. Наиме, сведок ДД полицајац при ОУП-у ____, изјавио је да је критичног дана након оперативног сазнања да ће доћи до размене опојних средстава између оптуженог и неких лица са територије Општине ____, испред приватне кафане "ЋЋ", пресрео возило ____ којим је управљао оптужени, који му је на његов захтев где је бацио дрогу одмах показао место које је било удаљено око 200 метара и ту је пронађен један замотуљак величине ораха завијен у новчаницу од 10 динара, а то је потврдио и сведок ЋЋ – криминалистички полицајац ОУП-а ____, док је на основу исказа сведока ЕЕ – криминалистичког техничара ОУП-а ____, утврђено да је приликом претреса стана оптуженог, пронађен један пиштољ који је био облепљен широком лепљивом траком и да су на ствари за које је постојала основана сумња да има и трагова опојне дроге хероина као и предмети који служе за справљање, мерење опојне дроге. Имајући у виду изнето, као и несумњиво утврђене чињенице да оптужени сам живи у стану и нико други није имао кључ нити остајао без њега у стану, па ни његова девојка, правилно је првостепени суд закључио да је оптужени у свом стану држао опојну дрогу у циљу даље продаје, а на шта указује пронађени и одузети прибор (маказе, нож, селотејп и тд), а који се налазио у жутој кеси у кутији на замрзивачу.

Жалбени наводи браниоца оптуженог АБ, да је девојка оптуженог наркоманка, па отуд и пронађени прибор у његовом стану, по оцени Врховног суда без подлоге су у списима предмета и очигледно усмерена на избегавање кривичне одговорности оптуженог.

Када је у питању кривично дело неовлашћено набављање и држање ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији за које је оптужени оглашен кривим под тачком 2 изреке првостепене пресуде Врховни суд налази да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено а што се не оспорава ни жалбама бранилаца оптуженог.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је радње оптуженог под тачком 1 изреке првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, а радње описане под тачком 2 изреке као кривично дело из члана 33. став 1. ЗООМ. Разлоге првостепеног суда дате у том правцу као јасне, логичне и уверљиве у целости прихвата и овај суд.

Испитујући одлуку о казни Врховни суд налази да је првостепени суд правилно ценио све околности које утичу на врсту и висину казне и да је правилно оптуженом за кривично дело из члана 245. став 1. ОКЗ утврдио казну затвора од пет година. Међутим, при утврђивању казне затвора у трајању од 10 месеци за кривично дело из члана 33. став 1. ЗООМ РС Врховни суд налази да је првостепени суд погрешно применио одредбе о ублажавању казне, члан 42. и 43. ОКЗ, иако у току поступка на страни оптуженог није утврдио особито олакшавајуће околности, чак је нашао да на страни оптуженог нема олакшавајућих околности. Како је наведена повреда учињена у корист осуђеног, то је Врховни суд исту само констатовао јер није било могућности да се отклони пошто није било жалбе овлашћеног тужиоца. Врховни суд налази да није било основа за блаже кажњавање оптуженог, што се предлаже у жалбама његових бранилаца, па је, с`тога жалбе оценио неоснованим, налази истовремено, да је изречена јединствена казна затвора од шест година адекватна друштвеној опасности учињеног кривичног дела и кривичној одговорности оптуженог и да ће се истом остварити сврха кажњавања предвиђена у члану 33. ОКЗ.

Са изнетих разлога, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Драгица Гајић, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ